

Je zult het zelf moeten doen, altijd

Mijn statement is dat onderlinge communicatie draait om kunnen ontvangen en niet om kunnen zenden. We letten teveel op onze woorden en zijn daarmee een ongewenste filter voor anderen. Door telkens te proberen anderen te overtuigen van onze waarheid, ontnemen we hen de kans om zelf hun eigen waarheid te kunnen vinden. Waarbij het proces van de evolutie niet gaat om het vinden van de waarheid, maar om bewuster te worden in het zoeken naar de waarheid.

Kun je iemand uitleggen hoe je evenwicht kunt bewaren bij het lopen op een slap koord? Kun je iemand leren hoe je contact kunt maken met God en de ongeziene werelden? Kan iemand die zwaar depressief is, dat gevoel duidelijk maken aan iemand die nog nooit ergens last van heeft gehad? Dit is allemaal geen rekensom of taalkundige afspraak die we met elkaar kunnen delen. Al deze zaken spelen zich niet af in de buitenwereld, maar in onze binnenwereld. En omdat we unieke wezens zijn, is er geen standaard methode die we onderling kunnen uitwisselen. Zelfs iets als evenwicht bewaren wordt door verschillende mensen verschillend ervaren en gebruikt.

Ieder mens zal zelf moeten leren hoe zijn of haar binnenwereld werkt. Zelfs bij die zaken die zo logisch lijken en waarvan we aannemen dat we er allemaal hetzelfde over denken. Woorden als 'liefde' en 'intelligentie' dragen een hele wereld in zich en worden te pas en te onpas gebruikt voor van alles en nog wat. We kunnen in gesprek met elkaar onze betekenissen uitleggen, maar die ander zal nooit door onze ogen kunnen kijken. Er zal altijd een kloof zijn tussen jou en de ander in het leven hier op deze Aarde. We spiegelen elkaar, maar maken allemaal een uniek bewustwordingsproces door met een begin- en eindpunt.

Bij onze geboorte krijgen we een rugzak mee met daarin talenten en eigenschappen. Tijdens ons leven hier leren we gebruik te maken van onze talenten binnen de kaders van onze eigenschappen. Heeft ons lichaam het talent meegekregen om marathons te lopen en onze geest de eigenschap om zaken snel op te geven, dan zal onze loopprestatie afhangen van ons vermogen om boven onszelf uit te groeien. Daar zal het steeds van afhangen. Dus is de vraag of we een zeker talent hebben meegekregen om bewust bewuster te worden en onszelf te 'verbeteren'. Bezitten we de eigenschappen die nodig zijn om dit talent te ontwikkelen en gebruiken. Heb je dat in je, of niet?

Hoeveel invloed hebben ouders op hun kinderen als het gaat om die binnenwereld? Wat houdt dat opvoeden eigenlijk in? Ouders scheppen hun kinderen naar hun evenbeeld? Hoe goed bedoeld ook, de meeste opvoeding is gewoon indoctrinatie. En het is altijd aan het kind om zich daarvan los te maken, dat werkt het hele leven door en uit zich bijvoorbeeld in de mid life crisis. Een schijnbaar positieve suggestie dat het kind z'n best mag doen geeft al aan dat het wenselijk is om mee te gaan in de prestatiedrang van de maatschappij. Past dat bij dat unieke kind? Uiteindelijk zal dat kind al die extra bagage met zich meedragen en het is maar de vraag of het kind het talent en de eigenschappen heeft om die troep weer uit de rugzak te halen.

Het kind en ook wij als volwassenen kunnen al die goedbedoelde woorden niet ontlopen. Zelfs al zouden onze ouders de meest bewuste en verstandige mensen op Aarde zijn, dan nog zullen we van jongs af aan duizenden mensen tegenkomen die onzin tegen ons uitkramen. We worden niet geboren in een perfecte wereld. We worden ook zelf niet als perfect mens geboren. Ons hele leven krijgen we de keuzes om bewuster te worden. Dit gebeurt in onze binnenwereld waarbij die buitenwereld alleen een aanleiding is. Of we dit aangaan hangt volledig af van onszelf. Willen we bewust worden? Zijn we ons überhaupt bewust van dit proces?

De neiging bestaat om te wijzen naar die buitenwereld. Wanneer iedereen nu de juiste dingen zegt en schrijft, dan is het voor ons gemakkelijker. Maar zo werkt het nog niet, zeker niet in deze fase van de evolutie van de mens op Aarde. Het enige waar we enigszins invloed op hebben zijn wij zelf. Als ik wil leren fietsen, dan zal ik zelf moeten leren wat evenwicht is. Mijn ouders zullen van alles vertellen, maar ik zal zelf moeten bepalen wat ik daarvan wil en kan gebruiken op een manier die bij mij past. Uiteindelijk moet ik begrijpen dat alles van mij zelf afhangt. Ik zal altijd alles zelf moeten doen, als het gaat om die binnenwereld. Ik ben zelf verantwoordelijk, voor alles wat mij overkomt.

Dit is ook de individuele weg. Veel mensen verzetten zich tegen het feit dat mensen steeds individueler worden. Ze houden vast aan het traditionele wij-gevoel. Echter kan het individu niet zichzelf worden en zijn in een groep. Wil de mens daadwerkelijk een stap maken in de evolutie, dan zal die mens zichzelf moeten zien te vinden. We zullen onze binnenwereld moeten ontdekken. Dat wil niet zeggen dat we maling kunnen hebben aan anderen en met niemand rekening houden. Natuurlijk letten we op onze woorden, maar dat doen wij uiteindelijk puur voor onszelf. De evolutie van het leven gaat over zelfverwezenlijking, jezelf worden, bewuster worden. Ieder voor zichzelf. Er is geen verantwoordelijkheid voor anderen noch voor het geheel, dat is niet aan ons. Wanneer de mensen hun eigen leven gaan leiden, zal een goddelijke vonk zorgen voor een volgende stap in bewustzijn.

Wat was er eerder, de kip of het ei? Dat was het leven vóór de kip. En daarvoor het leven vóór de materie. Hoe is die kip een kip geworden? Had die kip daar iets over te zeggen? Hoelang heeft het geduurd dat die kip een kip is geworden? Hoelang doet de mens erover om een mens te worden? Wat moeten wij ervoor doen om een mens te worden? Hebben wij daar iets over te zeggen? Dit zijn vragen voor de binnenwereld. Probeer ze zo min mogelijk te beantwoorden in de buitenwereld. Ook al komen ze daar wel vandaan. Het is hooguit een spiegeling. Zoals alles is. In hoeverre ben je nu in staat om jezelf te verlichten?

Nico Cost, 25 november 2024